

YOU'LL BE THE WAY
YOU WERE BEFORE
WHEN YOU DON'T WANT ME
ANYMORE
DON'T TURN AROUND
DON'T EVER LEAVE
A LONELY ROOM
WHERE EMPTY DAYS
ARE GATHERING
TO MEET ME
WHEN YOU'RE GONE
GONE
HOW IN THE WORLD
WILL I GO ON?

KEMIIN kokoontui syyskuun loppupuolella kohtalainen joukko sarjakuvataiteesta kiinnostuneita. Paikalla oli ensi kertaa seminaarien historiassa myös melkoinen huippupiirtäjäedustus, sillä palkittavia oli saapunut kutsuttuina paikalle.

Seminaarin antoisin anti oli Erkki Huhtamon semiotiikka-esitys, jonka yhteydessä nousi esiin myös ajatus, kuinka tärkeätä olisi saada Suomeen yliopistolista sarjakuvasemiotikkaa elokuvasemiotikan rinnalle. Uranuurtajana on jo alustavasti ollut Turun yliopisto.

Kokkareitten ohella sarjakuvaväki sai nauttia Kemissä oivalluksista: kaupungintalon hisseissä oli tarjolla suorastaan elämys (futuristinen koneromantiikan ja sarjakuva/elokuvataiteen risteytys), Barben 'filminauhoja' oli kiinnitetty hissien oviseinämään koko talon mitalta, ja yhteen sulautuvaa muutosprosessia voi seuralla vaikka peilin kautta hissillä ylösalas ajettaessa.

Kulttuurisihteeri Heikki Porkola oli taas paneutunut vakavasti voittajasarjakuvien ja muutamien sijoittumattomien näytteiden koostamiseen vuosittaiseksi albumiksi. Niinpä **TAIDETTA TAITEEN VUOKSI** onkin varsin näytävä opus, ja sisältää kaiken lisäksi vallan mainioita sarjakuvia.

Joonaksen töistä oli esillä näyttely, jonka edessä nuori polvi ahmi vaikutteita ja osoitti kiinnostustaan piirtämisen moninaisiin vivahteisiin.

Voittajista ja voittajatöistä sen verran, että painetaan oheen seuran edustajien arvioinnit kärkitöistä. Kaikille osallistuneille ja osallistuville palautetta jäljempänä.

K.P.

III

Kotiin?, Arto Nyssönen & Vesa Ilmaranta

Vahvatunnelmaista, ajoittain virkistävän hauskein sivujuontein. Aidosti sarjakuvamaista kerrontaa, joskaan aukeaman kuvan käyttö ei edistä kerrontaa niin selvästi kuin sen pitäisi.

Heta (Heta), Pentti Lehto
Ammattitaitoista strippisarjakuvaa, jonka roolivalinnalla on saatu aikaan miellyttävästi valtavirrasta poikkeava näkökulma. Ehkä hivenen liian kompaktia, varsinkin repliikit tilaa vieviä kooltaan ja kirjainmalliltaan.

Pandakarhu (Jusi), Jussi Karjalainen
Varsinkin ensimmäisen sivun osalta ansiokasta sarjakuvakerontaa. Sivun sommittelu ja kuvan kuljetus tyylikästä. Absurdintuntuinen sarjakuva, jossa sittenkin on mieltä. Ansiokas tekstaus!

IV valtakunnallinen kilpa keräsi jo 156 osallistujaa ja 237 sarjakuvaa, eli kilpailijoiden määrä nousi puolella viimevuotisesta. Eniten heitä kertyi pääkaupunkiseudulta, mutta entistä tasaisemmin myös muualta. Vain 11 naispuolista sarjakuvantekijää oli uskaltanut mukaan.

II

Yksinhuoltajanelle & poika (Bronco & Keikku), Rauli Nordberg

Jälleen uusi näyttö sarjakuvan aihe maailman rajattomuudesta. Asenteiltaan ja asenteiden käsittelyltään ansiokas sarja. Tekniikaltaan omaperäinen ja ammattitaitoinen työ, vaikka sekä tarinassa että sivukokonaisuuksissa on hiven hajanaisuutta ja katkelmalaisuutta.

K.P.

* KUNNIAMAININTA

Iiro Innokas (Ave), Ari & Vesa Koskela

Ilahduttavan omaperäisiä ja omilla ehdoillaan toimivia tyyppejä. Viitsisarjakuvan rakenne ja tekniikka tajuttu hyvin. Tekstaus korostuu hivenen liikaa.

* KUNNIAMAININTA

Kaupaus (Ääni ja eleet), Kristiina Kaukoranta

Voimakasta sarjakuvaa. Sisäiset liikkeet taidokkaasti puettu kuvalliseen asuun. Tyyllittely on vahvaa, kerronta osin vaikeatajuista, mutta harkittua.

* KUNNIAMAININTA

Viides paimensyöksy (A.S.), Anne Streng

Kerronta ja piirrostyylit sopivat yhteen ja muodostavat kokonaisuuden. Paikoin hieman liian koristeellista epäoleellisissa kohdissa. Sisältö myönteinen.

ÄÄNI OLYMPOKSELTA

Vuosi vuodelta on kilpailun sadossa nähtävä tekninen osaaminen jatkuvasti parantunut. Piirrostyön parantuessa käsikirjoituksissa toisinaan esiintyvät puutteet vaikuttavat entistään häiritsevämmiltä. Siksi sarjakuvan juoneen ja kerrontatapan on perusteltua paneutua tarkemmin.

Kilpailun kärkiryhää, noin kolmeakymmentä mukaan pääsystä voi pitää melkoisen tasapäisenä joukkona, mutta osin myös tasapaksuna. Pääpalkintosijojen löytyminen ei ollut kovin vaikeaa, mutta sitä edempänä keskinäiset erot olivat varsin pieniä ja sarjat vaikeasti verrattavia.

Naispiirtäjiä tuntuu olevan yllättävän vähän. Se on selvä puute, koska he ilmeisestikin laajentaisivat näkökulmaa ja aihepiiriä.

Jatkossa on aiheellista harkita erillistä palkintoa kilpailun parhaalle strippisarjakuvulle. Se varmasti kannustaisi niiden tekijöitä osallistumaan aktiivisemmin.

Niin se käy!

Heikki Jokinen

Kalervo Pulkkinen

Tämänvuotiseen kilpailuun osallistuneista ainakin seuraavien sarjakuvien tekijöitä kehoitetaan vakavasti tarjoamaan töitään julkaistaviksi:

Kosto, Eskimot, Kohara, Tapamisen arvoinen nuori, Aivastamisen ihanuus.

II

l'art pour l'art (Sinikka-Tapio Korvenheimo), Johanna Sinisalo & Hannu Mänttari

Näennäisestä tapahtumattomuudesta huolimatta sarjassa on jatkuvaa tapahtumaa ja kasvavaa jännitettä. Yksinkertaistaminen ja pelkistäminen vaatii taitoa, ja tässä pelkistäminen on toteutettu hienostuneesti. Aiheen (itse)ironisuus miellyttävää.

(Samalta tekijältä oli mukana pari muutakin varsin tasokasta työtä: "kolmas helmikuuta", joka osoittaa, ettei vakavaakaan asiaa tarvitse esittää otsa rypyssä, kunhan hallitaan vahva tunnelma, kerronnan jänteisyys ja elävyys sekä reaaliset hahmot kuten tässä, sekä "Sopimus Mr. Nevermoren kanssa", joka osoittaa, että vakavakin asia voidaan esittää otsa rypyssä ja silti saada toimiva kokonaisuus. Loistavana voi pitää Korppi-tarinan siirtoa nykytodellisuuteen. Kerronnassa on välillä aukkopaikkoja.)

V valtakunnallinen sarjakuvakilpailu on jo käynnissä, osallistumisaikaa riittää toukokuun loppuun, ja tärkeä tieto on uusi sarjako: sarjakuvanovellit ja strippisarjat eivät enää kilpaile suoraan keskenään.